

Vær modig

Av Lori Fuller Sosa

Kirkens tidsskrifter

(Basert på en sann historie)

I dag var det årets Primær-program og Brayden var nervøs. Han hadde øvd og øvd på sin del. Men han var redd for å snakke foran så mange mennesker.

“Jeg vil ikke gå i Kirken i dag!” sa Brayden. “Det er altfor skremmende å si min del.”

Mamma ga ham en stor klem. “Jeg vet det kan være skremmende å snakke i kirken. Men du har øvd mye. Jeg vet at du kan klare det.”

“Skal vi holde en bønn?” spurte pappa. “Vi kan be vår himmelske Fader om å hjelpe deg å være modig.”

Brayden nikket.

Mamma, pappa og Brayden knelte ned og foldet armene.

“Kjære himmelske Fader, vær så snill å hjelpe Brayden å være modig,” ba mamma. Hjelp ham så han kan si sin del.”

Etter bønnen satte Brayden seg inn i bilen og de kjørte til kirken.

Brayden var redd da han satt på forhøyningen sammen med de andre barna. Men han husket bønnen. Det hjalp ham å føle seg litt bedre.

Snart var det Braydens tur til å snakke. Han så utover på dem som smilte til ham. Der var mamma og pappa! Han trakk pusten dypt. Så sa han sin del høyt og tydelig. Han

ILLUSTRASJONER: ADAM HOWLING

husket til og med alle ordene.

“Du gjorde en så god jobb. Det ser ut til at bønnen vår ble besvart,” sa mamma etter kirken.

Brayden smilte. “Vår himmelske Fader hjalp meg!”

De gikk sammen tilbake til bilen. “Hvordan føler du deg?” spurte pappa.

“Jeg var fortsatt redd, men det gikk bra,” sa Brayden. “Og jeg følte godt etter at jeg hadde sagt min del.”

“Vet du hva den gode følelsen var?” spurte mamma.

Brayden tenkte seg om et øyeblikk. “Jeg tror det var Den hellige ånd.”

“Det tror jeg også,” sa mamma. “Og selv om du var redd, hjalp Den hellige ånd deg å være modig.” ●